

עכשיו צריך לדעת מהי ההלכה האמיתית, גם אם נעשה "פלא גופא", וגם אם הפליג בשנותיו והוא קרוב לשנת התשעים...

הויכוח הסוער הסתיים על ידי אחותו של רבינו, הרבנית ש. רוטברג תבדלחט"א, אשר פנתה אל אחיה הגדול ואמרה לו: "הינך חייב לישיב על כסא מחשש פיקוח נפש, אין בכוונתך לעמוד זמן רב כל כך וחייב אתה לשבת מיד!"

אמנם המשא ומתן הסתיים, פיקוח־נפש דוחה, אבל המחזה המופלא של ה"ריתחא דאורייתא" בשעה זו שמתו מוטל לפניו, ככהן גדול המשמש באינינות, נשאר חרוט עמוק בלבבות הנוכחים. לימוד לדורות.

כאחד מגדולי ראשי הישיבות

פרק בלתי מפורסם במסכת חייו של רבינו, הוא שימושו כראש ישיבה לצעירים, כשהוא מטביע את חותם תלמודו על התלמידים ומלמדם להועיל לעסוק בדברי תורה בהתמדה ובערגה, בעיון ובהעמקה.

היה זה בחורף תש"ו. בישיבת "אור התלמוד" לצעירים, המסונפת לכולל המפורסם "היכל התלמוד" בת"א, שבראשותו של הגאון רבי טוביה ליסיצין זצ"ל,

מימין לשמאל: רבי אפרים ברודיאנסקי, רבינו, רבי טוביה ליסיצין

הוחלט לפתוח שיעור ד' בישיבה – מעין "קיבוץ" לישיבה קטנה, ורבינו הופקד על המלאכה, כשהוא מנצח בנאמנות ובמסירות על מלאכת בית ד', בשמשו כר"מ לתלמידי השעור הרביעי, תפקיד בו שימש עד שנת תשי"ב.

אחד מתלמידיו בישיבת "אור התלמוד", הרב הגאון ר' מאיר הוניגסברג שליט"א, המשמש כיום כר"מ דישיבת סלובודקה לצעירים, מספר שכאשר סיים את שיעור ג' בישיבה נסתפקו הוא וכמה מחביריו, אם לעבור לישיבה גדולה באחת מן הישיבות המפורסמות או להמשיך בשעור ד' אצל רבינו זצ"ל. פנו, איפוא, התלמידים, אל מרן החזון איש והביעו לפניו את התלבטותם. שמע החזו"א ופסק את פסקו:

"האמת, כי ר' שלמה ראוי להיות ראש ישיבה גדול בישיבה גדולה, כאחד מן הגדולים שבין ראשי הישיבות ועוד הרבה יותר. כדאי ועדיף להשאר במחיצתו עוד שנה ולשמוע ממנו שיעור!"

שמעו התלמידים וכן עשו, כשאותה שנה של לימוד מפי רבינו נשארה חקוקה על לוח לבם, ועד היום נישא שמו של רבינו בפיהם ביראת כבוד ובהערצה מופלגת.

תלמידו הגר"מ הוניגסברג שליט"א, מוסיף ומספר, כי רבינו היה מגיע בקביעות

תמונת מחזור בישיבת "אור התלמוד"

אל השעור כשבידו ספר "שיטה מקובצת" על המסכת הנלמדת והיה מניחו לפניו על השולחן. ברם, הספר נשאר תמיד סגור, ורבינו היה מגיד בעל-פה את דברי הראשונים.

למדתי אצלו – מספר עוד רבי מאיר הוניגסברג שליט"א – מסכתא בבא מציעא ופעם אחת מצאני רבינו כשאני מעיין בספר "מעניי החכמה" (מהגאון רבי אריה לייב צינץ זצ"ל, אב"ד ור"מ דק"ק פלאצק, המפורסם בחיבוריו בכל מקצועות התורה), פנה אלי רבינו ואמר:

"אכן, המחבר הזה היה גאון גדול, אבל בחורים צעירים לא צריכים להסתכל בזה. אתם תלמדו רבי עקיבא איגר וקצות החושן!"

כך חינך רבינו את התלמידים בדרכי הלימוד, כשהוא מתווה לפניהם מסילות נאמנות, איך וכיצד לגשת אל דברי הראשונים והאחרונים המפורסמים.

כולל אברכים "היכל התלמוד" – רבינו הראשון מימין

נח שלוח נזרות

אוצר החכמה 1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

לרבנו הרב הגאון בקי בחדרי תורה

נהדין לו שבילי דתני תלמודא

אוצר החכמה 1234567

מוהר"ר שלמה קרליץ שליט"א

כחית תלמידיו כוער ציו בישיבת "אור התלמוד"

אוצר החכמה

הטור השני

דמים דהגי

יצחק צפתמן

מונדי גולדשמיט

צבי קסיני

ישכר זינגר

שלמה גלבשטיין

פ

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

הטור האחד

אשר ליסיצין

אברהם שטיינבוך

אליהו דוד גולד

אברהם הוניגסבאך

דב מילצקי

דוד טיקוצקי

הקדשה שנכתבה לרבנו מתלמידיו בפורים תשי"ב

גם על הליכותיהם של בני הישיבה נתן רבינו את עיניו, כשהוא שותף באחריות על הנהגתם של ציבור התלמידים. ואם כי בשעות הסדרים לא נכח רבינו בישיבה בהיכל הישיבה, אלא היה לומד ב"כולל", בחברותא עם ראש הכולל, הגאון רבי טוביה ליסיצין זצ"ל, מכל מקום נשא על שכמו את עול התלמידים בעינא פקיחא. ^{אוצר החכמה}

ארע פעם אחת, שלפני הנהלת הישיבה עלה נידון לשלוח תלמיד אחד מן הישיבה, אשר הנהגתו לא היתה הולמת. ראש הישיבה הגאון רבי אפרים הכט זצ"ל, סבר שיש להרחיק את התלמיד מכתלי הישיבה, אך לאחר התייעצות הוחלט, כי רבינו ישאל את פי דודו בעל החזון איש, כדת מה לעשות. ^{אוצר החכמה}

מששטח רבינו את הענין בפני החזו"א, נענה ואמר לו:

"כשיש חולה, לא מגרשים אותו מבית חולים!" ^{אוצר החכמה}

וכך נשאר אותו בחור כתלמיד מן המנין בישיבה הקדושה.

מימין לשמאל: רבינו, רבי יחיאל וילנסקי, רבי אפרים הכט

רבינו בעת אמירת שיעור בכנס היוכל של "היכל התלמוד" בת"א

הופך "בעלי-בתים" ל"לומדים"

מלבד שזכה רבינו להעמיד תלמידים בישיבת "אור התלמוד", עוד היה רבינו מרביץ תורה בשעורים שונים שמסר בפני "בעלי-בתים", בעיר בני ברק.

שיעור קבוע, מיועד לבעלי-בתים, הגיד רבינו כל ערב בבית הכנסת "תפארת צבי" (ע"ש ר' צבי איצקוביץ) שבטיבירה של העיר, כשבתקופה מסויימת הועתק השיעור לבית הכנסת היליגמן שברחוב רבי עקיבא, בו שימש כרב, דודו הגאון רבי נחום מאיר קרליץ זצ"ל.

רבי נחום מאיר זצ"ל, היה מגדולי תלמידי הישיבות הקדושות וולוז'ין, קעלס, סלובודקא וראדין, ומרן החפץ חיים זצ"ל חמד לקחתו כחתן לבת זקוניו מרת פייגא ע"ה, אלא שבני הרב דקוסובה, רבי שמריהו יוסף קרליץ זצ"ל, הקדימוהו ולקחוהו כחתן לאחותם מרת בתיה ע"ה. לאחר נשואיו, נהג רבי נחום מאיר זצ"ל כמנהג ה"פרושים" כשהוא נטמן באהלה של ישיבת "מיר" המעטירה, עד שקיבל עליו את עול הרבנות בעיירה מיישאגולה שבמחוז וילנא, כשהוא מצטיין כמומחה נפלא